

Dolenjske Novice.

Izhajajo 1. in 15. vsacega meseca. Cena jim je za celo l gld., za pol leta 50 kr. — Naročnino in dopise sprejema J. Krajec v Novem Mestu.

Kdor želi kako oznanilo v „Dolenjske Novice“ natisniti dati, plača za dvostopno petit-vrsto 8 kr. za enkrat, dvakrat 12 kr., trikrat 15 kr.

Kaj je novega po avstrijskem cesarstvu?

Koroški Nemci skušajo na vsak način za-
brani rojakom Slovincem njihove pravice. Grozno
je vže, kakove zvijsče in laži jim morajo pomagati.
Vrli list „Mir“ pa jim precej štrono meša, ker
razkriva njih nakane, slovenski narod pa vrlo pod-
učuje. Čudno, da so najhujši sovražniki Slo-
vincem na Koroškem tisti, ki bi jih morali iz-
obraževati, učitelji.

Umrl je na Dunaji doktor Herbst, ki je bil
mного let vodja liberalnih Nemcev, nekaj časa tudi
minister. Zoper Slovine je deloval vselej in povesod.

Pruskega škofa Panra so zahvalila češka
tamošnja društva, da se je tako vrlo potegnil za
Češke otroke, katere nemški „šulferajn“ tam zavlja
v nemške šole. Vrli cerkveni knez je dejal, da
bode vedno spolnoval le svojo dolžnost, ker to
zahteva pravica, vera, pa tudi cerkev katoliška.

Na Dunaju se vleče kakor morská kača po-
svetovanje o naše denarnej vrednosti. Kedaj bode
reč končana, se ne vé. Minister obeta, da se bode
dala reč preustrojiti, ne da bi davkoplačevalce
kaj nemilo zadelo. Mi smo nekako neverni Tomaži.

PODLISTEK.

Miklavž Oves in njegova kobilica.

Črtica iz kmetijskega življenja; spisal J. Barle.

Vsaki človek ima nekaj, kar ga posebno ve-
seli in za kar se posebno zanima. Ne čudite se
potem, če je imel tudi spoštovani Miklavž Oves
z nečem veselje, po čemer je hrepenel že od svoje
zgodnje mladosti. Ker vem, da ne uganete, kaj
je bilo, povem vam kar naravnost, da ni ljubil
naš Matevžek nobene četrveronožne živali tako, ka-
kor konja in da je že od nekđaj sanjal le o onem
srečnem trenutku, v katerem bi se mogel imeno-
vati ponosnim gospodarjem bodi si že črnka ali
rudečka, lisca ali belca — samo da bi bil le
konj. Sicer pravijo, da se želje človeku le redko-
k daj zvrše, nú. Miklavžu Ovsu so se pa le spol-
nile. Vendar poslušajte raje!

Po galiških mestnih in občinskih zastopih so
našli mnoge nerodnosti. Več teh zastopov je bilo
razpusčenih, drugi pa se bodo še razpustili.

Kaj je novega po širokem svetu?

Častniki avstrijskega generalnega štaba so
napravili izlet na spodnjo Donavo. Nekateri srbski
listi zabavljajo vsled tega, češ, da so ogledovali,
kako bi avstrijeci najlaglje udrli v Srbijo. — Isti
listi zabavljajo tudi Bolgarom trdeč, da ti zidajo
preveč trdnjav ob srbskej meji. Da boli Srbe, ker
so jih pred leti bosonogi Bolgari tako našvrkali,
ni čudno; a vprašanje je, je-li pametno, da jih
zopet izzvljajo.

Na Španjskem se tu in tam močno vzdiga
republikanska stranka. Vlada je v velicih skrbeh,
ker se govori, da so z ustaši sporazumljeni tudi
oddelki vojske.

Nemški nekđaj mogočni kancelar Bismark,
katerega je pa sedanji cesar dal v pokoj, je pri-
šel pred kratkem na Dunaj, da je bil pri poroki
svojega sina grofa Herberta, ki je vzel neko
protestantinjó, grofinjo Hojos. Čudno, da so na-
pravljali temu možu, ki je Avstrijo natepel l. 1866.,
ki je 13 let preganjal katoliško cerkev na Nem-

Tisto ne, bogatin ni bil naš Miklavž. Hm,
saj če bi bil bogatin, potem bi si lahko pomagal
do konja in meni ne bi trebalo pripovedovati. Mi-
klavž bil je kmet bolj med pohlevnejšimi. Kravica,
dva bušasta junčka, dva tri rilca v svinjaku, to
je bila vsa njegova živina. A konju treba lični
voziček, treba tečne detelje, a treba tudi borme
ovsa. Znal je to naš Miklavžek, kateri se je sicer
pisal za Ovsu, vendar od tega ovsu ne bi bil
nikdar polhen konjičkov trebušček. Trebalo je za-
počasí delati, nú, pa saj se tudi počasí daleč pride
a Miklavžek je prišel do konja.

Naš Miklavž počel je z vozom. Prihranil si
je prvega leta za les, drugega leta za kolarja,
a tretje leto plačal je kovača in lični voziček,
katerega je, da mimogrede omenim, pobarval, sušil
se je na njegovem podstrešju. A od voza ni daleč
do konja. Naš spoštovani Miklavžek računál je
tako: „Kedar bodem imel konja, tedaj ne bode

škem, dunajski nemško-liberalni kričači take protivstrijške „burke“ v čast, da je morala policija orožje zgrabiti, ker se drhal ni hotela razkropiti.

Francoski dinamitard in anarhist Rava hotel bil je obsojen na smrt. Ta lopov je umoril pet ljudi in jih pokral, provzročitelj je bil razstrelb v Parizu.

Piše se nam:

Iz Novoga Mesta. — Njih ekscelenca, prevzvišeni naš knezo-škof so se pripeljali v mesto v saboto zvečer ob 8. uri.

Od Krškega do sem so jim vrli Dolenjci povsod napravili veličasten sprejem, ter s tem pokazali, kako spoštujejo namestnike Kristusove, kako ljubijo vero katoliško. Novo Mesto v tem ni zaostalo — morda celo prekosilo druge kraje dolenske. Pričakovali so prevzvišenega gospoda zastopniki vseh uradnih, gimnazije; društva: meščanska garda z godbo, prostovoljno gasilno društvo, katol. družba rokodelskih pomočnikov s svojimi načelniki; otroci ljudskih šol s svojimi učitelji in učiteljicami. Premilostljivo so si dali njih ekscelenca predstaviti gospode uradnike, imeli za vsacega prijazno besedo ter odšli v cerkev, pred katero ste dve deklici prevzvišenega pozdravile slovensko in nemško, podavši jim krasen šopek svežih cvetic.

V ponedeljek je bila birma v Brusnicah; a v torek in sredo so odločili prevzvišeni za Novo Mesto. Vtorek so obiskali dekliško in potem deško ljudsko šolo v največje veselje otrokom, ki so komaj pričakovali, da dobé medse preljubeznjivega škofa. Šli so potem v frančiškansko cerkev in v samostan; slednjič pa so blagovolili priti tudi v hišo katol. družbe rokodelskih pomočnikov. Pričakovali so jih rokodelski pomočniki z zastavo pred hišo, varstveni načelniki in mnogo gospodov dobrotnikov.

Po kratkem nagovoru g. načelnika dr. J. Marinko-ta so ogledali društveno sobo ter vso hišo, o kojoj so se izražali prav pohvalno ter imeli do pričujočih članov prekrasen daljši govor, v katerem so roko-

treba junčkov, zato bode najbolje, da prodam junčka. Vrgla bodeta toliko, da bode za konja — a menda še celo več, saj sta se lepo poredila — postorim vse, kar bo treba s konjem, a morda tudi zaslužim kakov grož z vožnjo. Voziček je ličen in ne rečem, da se kedaj ne popelje z menoj gospod kapelan, saj je vedno taki križ z vozniki v naši vasi. Prav taka bode!“

Kar si je izmislil, to je tudi izvršil Miklavžek Oves. Prihodnjega semnja v Crnomlju prodal je Kranjcem svoja dva junčka prav srečno in sedaj ga ni nič prečilo, da ne bi šel prihodnjega petka v prijazni Karlovec, da si ondi izbere konjička, kakovega mu je želelo srce. O jej to je bilo veselo popotovanje, to popotovanje v Karlovec!

„Kam pa, kam, Miklavžek?“

„Grem malo pogledat v Karlovec!“

„Pa ne morda, da si izberete pujske za rejo?“

„Hm, konjička si bom izbral, konjička, če

delcem priporočali v mičneje, priprostej besedi versko prepričanje in življenje po veri; zlasti čednosti treznost in čistost. Govorili so posebno navdušeno, da naj bodo člani vzgled učencem, vzgled sploh rokodelcem. Ponos jim bodi, da so katoličani in vrli delavci; hiša jim bodi po naročilu pokojnega Kolpinga, ustanovitelja taci družb. prava očetovska hiša itd.

Slednjič so blagovolili prevzvišeni zapisati svoje ime v spominsko knjigo katol. družbe.

V sredo v praznik sv. Petra in Pavla so imeli prevzvišeni knezoškof ob 9. uri lepo pridigo o vzgoji otrok, potem veliko sv. mašo in slednjič so birmali do 500 otrok, nato pa so pred cerkvijo še opravili molitve za umrle. Vsa slovesnost je trajala do polu 2. ure.

Jako nas veseli Novomeščane, da imamo njih ekscelenco v svojej sredi do prihodnje nedelje — torej cel ta teden.

Iz Kostanjeviške okolice. — Drage „Dolenske Novice!“ Malo poročil dohaja iz naših krajev. Pa temu ni čuda! Gradiva za poročila se sicer ne manjka, ampak poročevalcev ni. Pri nas v okolici, kakor tudi v mestu Kostanjevici, je vse nekako mrtvo! Letošnja zima je pa duhove zopet za eno stopinjo potlačila vkljub tukajšnjim gosto-besednežem. Društveno življenje je začelo hirati in pri nas v mestu Kostanjevici že od nekedaj naseljena brezbriznost za občó blaginjo in napredek je v bujnem cvetju. Le naj si na primer kdo ogleda jubilejni drevored, katerega je dal zasaditi gospod župan leta 1888 v spomin štirideset-letnega vladanja našega presvitlega cesarja. Lep drevored iz samih jablan na desni strani ceste, ki pelje v samostan. Stiri leta bodo kmalo minila in od jablan se vidi samo še suhi steblič, vse drugo je šlo rakom živžgat. To je sad kaznjive brezbriznosti in malomarnosti. Kdo je temu kriv? — Ne smemo reči, da je gospod Kostanjeviški župan, kateri bi moral nad vsemi strogo paziti, malomaren ali celo zaspan. Seveda bi marsikdo sodil tako po njegovi hoji in po njegovem govorjenju, ali motil bi se. Ta gospod vam je pazen, osobito za sè. To je pokazal tudi sprejem prevzvišenega gospoda škofa ob času birme v Kostanjevici. Gospod župan je imel tu težaven posel. Kakor predstojnik Kostanjeviške občine imel je nalog prevzvišenega škofa pozdraviti v imenu mesta Kostanjevice in v imenu občanov.

jih bo kaj priča na trgu“, — odrezal se je Miklavž na videz precej hladno, vendar mu je neizrečno ugajalo, da more kaj takega odgovoriti, saj je znal, da mu oni, kateri ga je vprašal, izvestno zavjda na takovi sreči.

Kaj je mogel drugače, kakor da je krenil na Resi v gostilnico, da si malo poškropi prašno grlo in da ga izpije kozarček na to veselje, da bode on vendar jedenkrat imel konjička. Ne čudite se zato, če je sladki vinček že preje veselega Miklavžka še bolj razveselil in da ni nosil že četrtega križa na svojem upognenim hrbtu, nič ne vem, če ne bi na svojem daljnem potu zapel one vesele pesence, katero je tolikokrat prepeval v svoji mladosti, a katera se začinja tako-le:

„Moj očka 'majo konjca dva
Oba sta lepa šimeljna . . .“

Ej kaj bi tisto, ni to kar tako kupovati konja!
Konj velja denar . . .

Kako to storiti? Slovensko nam gre težko od rok, nemško pa tudi ne lahko. Kaj je toraj storiti? Po stari Kostanjeviški navadi jo bodem vsekal „nobel und elegant“ si misli zviti gospod župan. In v resnici. Kostanjeviški župan je pozdravil prevzvišenega gospoda škofa v nemščini. Dovolj za danes! Prihodnjič zopet kaj prikantnega iz našega prijaznega mesteca na obrežju lene Krke.

Iz Semiča. — Dne 15. junija je bila blagoslovljena krasna nova zastava za šolo na Črešnjevici, za katero so darovali sledeči dobrotniki iz Amerike: Matija Rauch iz Krvavčjega Vrha, Martin Rauch iz Krvavčjega Vrha, Martin Plut iz Cerovca, Janez Plut iz Cerovca in Jožef Plut iz Cerovca vsi po deset dolarjev; potem Martin Bajc iz Metlike 5 dol., Franc Ambrožič iz Bereče Vasi, Marko Krašovec iz Bušinja Vasi in Matija Težak iz Hrasta vsi po dva dolarja.

Tem prijateljem naše šolske mladine se krajni šolski svet za njihove doneske prav lepo zahvali.

Od nekod, dne 9. junija. Večkrat sem že potoval po okrajni cesti iz Mokronoga v Škocijan in naletel vedno na eno in isto stvar, katera pa ni nič kaj hladnokrvna. Zbola me je namreč v oči velika luža, katera se še ob suši ne posuši; ta preklicana luža te pozdravlja, ravno ko te prinese pot v še dokaj čedno vas Škocijan, tam žabe in druge take živali mrgole v njej in si s svojim kvakanjem veselje delajo. Človeka res srce boli, ko zavane na kaj takega in to ravno na precej veliki cesti in v vasi, kjer je sicer drugače vse lepo. Jaz mislim, da tega menda ni še nihče zapazil zato se mi zdelo potrebno, da opozorim na smradljivo lužo. Mislim torej, da bode slavni cestni odbor potrebno ukrenil in tam pri „Lovrencu“ dal napraviti kanal ali drenažo, da se bo potem tista gnojnica odtekala tje, kamor se gnojnici spodobi namreč na bližnji travnik. Za Škocijan bo pa tudi potem vse kaj drugega, ker ne bo več tako dišalo, kakor dosedaj. Zatoraj naj slavni cestni odbor stvar vredi in napravi že zgoraj omenjeno odtekalnico, da se ne bodo tujci prišedši v Škocijan, posmehovali in še morda norce brili iz vsih Slovencev.

Miklavžek ni bil prvokrat v Karlovcu, zato je pa tudi dobro vedel, kam mu je iti družega dne, da si zbere konja. In res se je skoraj sprehajal med debelimi in suhimi, velikimi in majhnimi, raznobarvnimi konji, katere so prignali od vseh stranij na semenj. Kako se ne bi našel med njimi tudi jeden za našega Miklavžka!

„Ej kume, ovaj bode za vas!“ — zaklical mu je nekdo, — sodeč po zagorelem licu in zamazani obleki, bil je cigan — ko se je on moško ondot sprehajal in pozorno gledal konje tako, da je moral vsaki v njem spoznati kupca.

„Počakajte, da malo pogledam tudi po drugih!“ — menil je Miklavžek.

„Kaj bi zelenca gledali! Vem da ne najdete na celem trgu tako pripravne živalice, kakor je ta-le moja kobilica. Kume, prav za vas bode. Pohlevna je kot ovca, vleče, da noben tovorni konj ne toliko, mlada je tudi, saj še vseh zob nima,

Domache vesti.

(Naš mestni zastop) imel je dne 31. maja sejo, v kateri se je med drugim sporočalo o oddaji košnje mestnih košenic ter sejmarine s 1. junijem t. l. Za zadnjo se je dobilo letnih 1900 gld. toraj za 265 gld. več nego se je dobivalo doslej. Določilo se je gledé na slučajno povrnitev, ako bi morali kakí sejmi izostati, da se povrne za štiri velike sejme po 40 gld., za manje (mesečne) in Jurjev sejm po 30 gld. za tržne dneve od marca do 15, za zimski čas pa po 5 gld., za porcjunkulo 20 gld. Oddala se je iz Dollhoferove ustanove podpora desetim mestnim ubogim. Da je uboštvá pri nas dosti, kaže pač to, da je prosilcev bilo 35, ki bi podporo res potrebovali. Za nakup delnic se sprejme posojilo od ljubljanske hranilnice po 4½% obrestovanja in 2% amortizacije. Plačevalo se bode 455 gld. na polleta in nekako v 27 letih je dolg poplačan. Seveda se mora izvršiti še nekaj formalitet, preden se denar istinito izroči. Finančno ravnateljstvo je sporočilo občini, da se jej prepusti vojaški oskrbovalni magacin za zadnjo ceno 15.000 gld., ako mesto toliko ne ponudi, naj se precej prodá na javnej dražbi. Ker je mestni zastop prepričan, da je omenjeno poslopje Mestu naravnost potrebno — kje je šola, bolnišnica in pošta? — in ker se je bati, da se sicer tjakaj naseli kakova privatna oseba, se je sklenilo, da se ponudba sprejme. Županstvo bode skušalo le še to, da se morda dovoli, da ne bode treba vsega precej plačati. Z dovoljenjem deželnega odbora se bode porabil v ta nakup bolnišnični zaklad. Streliško poslopje se je prepustilo do preklica v porabo meščanskej godbi za vaje. Gospod pl. Langer je privolil v to, da svoj vrt pri okrajnem glavarstvu nekoliko umakne, da se razširijo ulice, ako Mesto odpelje zemljo ter postavi zid v višini vrta. Ponudba se je hvaležno sprejela. 8. maja je bil ogled po hišah gledé varnosti proti ognju. Našlo se je, da ni vse v redu, ukazalo se je, da so se dimniki precej ostrgali ter se je sploh storilo, kolikor je mogoče v naših razmerah. — Vendar pa bi še pristavili: prosimo sv. Florijana, naj nas varuje! Izvolili so se pregledovalci občinskih računov.

(Občinske volitve) v naš mestni zastop vršile so se dne 21. in 22. junija. Na volišče je prišlo za

jé rada, a kar je glavno, v treh tednih dobite žrebička.“ — Kdo bi šel dalje, če se kakova žival tako hvali in tudi našega Miklavžka je cigan premotil. Pasja capa, na žrebe Miklavžek niti mislil ni. Kaj mislite, ni to mačji kašel, kupiti žival, katera ti da za nekoliko dni drugo, katero z malim stroškom odrediš in jo potem ali porabiš za-sé, ali jo pa prodaš za lep denar. Pristopil je zato Miklavž Oves k ciganu s kobilico.

„Preslaba mi se vidi!“ — dejal je zvito, in jo pogladil z roko po hrbtu, da si ne morem reči, da mu v notrinji ne bi ugajala živalica.

„Klek me odnesi“ — rotil se je oni, — „če ne potegne več, kakor kateri od vseh teh konj. Le poglejte samo kako stopa!“ — pristavil je in stekel z njo po semnu, naganjaje jo z dolgim bičem, dokler je ni zopet pridrvil k našemu Miklavžku.

(Konec prihodnjič.)

I razred od 90 volilcev le 33. Izvoljeni so gg.: Ign. Fajdiga z 32, dr. Jak. Schegula z 32, Franjo Šešek z 32, Ivan Škerlj z 32, Franjo Seidl z 29 in dr. Josip Marinko s 25 glasovi. Namestniki so gg.: Mart. Mohar, Ljudevit Ilovski in Viktor Durini. — V II. razredu je izmed 29 volilcev prišlo na volišče jih 18, izvoljeni so gg.: Adolf Pauser z 18, Vinko Umek z 15, Makso Bruner s 13, dr. Albin Poznik z 12, dr. Ivan Vaupotič z 12 in Josip Košiček z 8 glasovi. Namestniki so gg.: Anton Jarc, Franjo Košiček in Anton Vertačič. — Najslabeja je bila udeležba v III. razredu, izmed 245 volilcev jih je prišlo na volišče le 42; izvoljeni so gg.: Ivan Krajec z 41, Franjo Perko z 41, Ant. Kos z 41, Franjo Kastelic z 39, Jurij Gregorec z 38 in Josip Mogolič z 34 glasovi. Namestniki so gg.: Karol Kunc, Ant. Kastelic in Franjo Goleš. — Dela bode novi zastop imel obilo, posebno ako v poštef jemljemo, da je mestu zelo potreba bolnišnica za vso Dolenjsko, dekliška šola, vodovod in zadnji čas je, da ustanovi mestna hranilnica. Vse to potrebuje resnega prevdarka, potrebno pa je našemu mestu tako, kakor slepcu vid, ako hočemo, da se naše mesto dvigne na višjo stopinjo, posebno ko bode zgradena železnica.

(Kmetijska podružnica v Novem Mestu) zborovala bode po § 31. v četrtek 7. julija t. l. ob 2. uri popoldne v mestni hiši. Spored zborovanja razvideti je iz vabila, pripravljenega zadej med naznanili. Ker so pri tem zboru volitve in druge važne razprave na dnevnem redu, prosim vse gg. ude, da se blagovole v prav obilem številu vdeležiti podružničnega zbora.

(Občni zbor svetega Cirila in Metoda). 8. julija ob 2. uri popoldne bode letni občni zbor podružnice sv. Cirila in Metoda za Novo Mesto in okolico s sledečim sporedom: — 1. Nagovor g. načelnika. 2. Letno sporočilo g. blagajnika. 3. Volitev novega odbora. 4. Volitev odposlancev k letnemu zboru glavne družbe. 5. Slučajni naveti. — Družba sv. Cirila in Metoda pridobiva hvala Bogu, vedno več prijateljev. Slovenski listi nam o tem sporočajo prav vesele vesti. Vodstvo glavne družbe v posebnih dopisih vabi zlasti slovenske družbe, naj pristopijo temu prekornistnemu in potrebnemu društvu, kot člani pokrovitelji s 100 gold. Res hvale vredno; a prepričani smo, da je pa mnogo premožnih Slovencev, ki bi jako lahko utrpelipotak, pa niso še pokrovitelji, celo ne ustanovniki.

(Kdaj je škropiti z bakreno-apneno mešanico?) Večkrat popisana bakreno-apnena mešanica se izkazuje kot popolnoma izdatna samo tedaj, ako jo rabimo kot preservativ (brnilo), torej poprej, kakor se prikaže bolezen, katera nastopa navadno proti koncu maja ali prve dni junija. — Prvikrat je treba škropiti o zarodu grozdja, ali natančneje rečeno, en teden poprej kakor začne trta cvesti. Tu bodi razločno povedano, da mešanica prav nič ne poškodeje grozdja, če tudi je popolnoma razcveteno. Drugič škropimo 4—6 tednov pozneje; slučajno pa tudi pred tem časom, če se namreč Perenospora poprej prikaže na perji mladih pognanjkov, katero se je razvilo po prvem škropljenju. Slednjic treba je še v tretjič škropiti proti koncu avgusta ali 4—6 tednov po drugem škropljenju, to pa samo tedaj, kedar je vlažno in torej razvoju boleznii vgodno vreme; če je pa trajno suho vreme, v katerem se zajedava glivica ne more širiti, ni treba tretjega škropljenja. — Kako učinja škropljena bakreno-apnena mešanica na

trte? Bakreno-apnena mešanica ne poškodeje prav nič trt in tudi ne drugih rastlin, na katere pade slučajno pri škropljenju. Te rastline in trtne zelene mladike, katere nabereimo pri mandanji in čiščenju trt, porabimo lahko brez vse škode za živinsko krmo. — Malo dni po tem, ko smo trte poškopili, vidimo jih bolj živo zelene, kakor one, katere niso bile škropljene. Zadnje zgube perje vsled Peronospore, prve pa je ohranijo ne napadeno po zajedalki in držé se trtnih glav do pozne jeseni. Madeži, ki jih prizadeva škropljena mešanica na grozdji, ne obtiče na jagodah, kakor na perji, ampak se pozgubljajo, kakor se jagode debelé tako da na zrelem grozdju ni več poznati sledov škropljenja, marveč je tako lepo čisto, kakor drugo grozdje, katero je dozorelo v normalnih razmerah. — Trta, katero smo s škropljenjem z bakreno-apneno mešanico obvarovali Peronospore, da je ohranila perje, bo pravilno napredovala v svoji rašči; ona nam obrodi popolnoma zrelega grozdja z bogato vsebino sladkorja in navadno barvo; iz njega dobimo zopet vino, katero bo bogato na alkoholu, lepe barve, pravilnega okusa in spodobno za ohranitev. Natančne preiskave in praktične skušnje so dognale, da je tako vino popolnoma neškodljivo. — Tukaj moramo trtorejce razločno opomniti na to, da bakreno-apnena mešanica obrani vinograde samo pred Porenosporo in da treba torej po vsakem načinu trte, kakor po navadi, žveplati proti trtni boleznii Oidium Tucherii.

(Požar) nastal je 15. junija popoldne ob polu 3. uri v Dolenji Vasi poleg Št. Petra pri Novem Mestu. Ogenj je uničil petim posestnikom vsa gospodarska poslopja. Zavarovana sta bila le dva in sicer oba vkupaj za 1000 gld., dasi imajo škode veliko več. Zažgal je nek 6letni deček, ko se je igral z žeplenkami. Žalostno pa resnično je, da se požari množé le vedno iz vzroka, ker stariši preslabo hranijo žeplenke in jih stikajoči otroci lahko najdejo. — Odelek našega gasilnega društva se je odpeljal ob 4. uri vsled prošnje veleč. gosp. župnika šentpeterskega na mesto požara, da čuva vsaj Št. Peter, ker je veter zelo nevarno pretil.

(Toča) je pobila Hmelčisko goro popolnoma, ter nalivi so zasuli polje, da o pridelku niti govora ni.

(Vreme) nam letos grozno nagaja ter napravlja mnogo kvare. Sicer lepo spomlad nam je letos namakal le dež. To je posebno škodilo cvetju; črešenj je precej, a družega sadja skoraj nič po Dolenjskem. Grozdje kaže dosti lepo, vsaj kjer smo mogli mi videti, okoli Novega Mesta, Mokronoga, Škocijana itd. ali v rasti se je zapoznalo. Vendar, ako nam Bog dá odslej vgodno vreme, dobimo še lahko dobre kapljice: To nam je potreba tem bolj, ker bode odslej dalje brez dvoma italijansko vino hodilo našemu domačemu v škodo. Z 20. jun. se je jelo vže vvažati k nam po tako znižanej carini, da bode ceneje kakor ga morejo dajati naši vinorejci, ker Lahe obdelovanje stane mnogo manj kakor nas.

(Kresove sv. Cirilu in Metodu!) Eden najlepših večerov pri nas Slovenceh je poleg Božičnega ali svetega večera gotovo kresni večer! Zvesti svojim prednikom v lepih navadah in šegah, praznujemo še vedno veseli kresni večer s tem, da prižigamo kresove na čast sv. Janezu Krstniku! Tu li letos je gorelo po holmih in gričih, po goricah in gorah naše predrage Slovenske domovine na tisoče kresov, okolo katerih se je veselo razgovarjalo ter prepevalo mile domače pesni! Lepa, prelepa je ta navada! Hranimo jo in trudimo se isto še bolj udo-

mačiti in ukoreniniti! Dragi čitatelji! Poleg teh dveh slovenskih večerov imamo pa še en večer, kateri se sme smatrati vrednim, da ga tema večeroma pridružimo kakor tretji posebnega praznovanja vreden večer! To je veseli večer pred praznikom naših apostolov — blagovestnikov sv. Cirila in Metoda! Ta dva svetnika in slovanska apostola sta našim pradedom prižgala luč krščanstva ter ga podarila v evropski svet. V časih, ko se je slovenski jezik v slovenskem jeziku! Nad tisoč let je že, ko sta pričela ta dva apostola Kristusove vere svoje delovanje pri naših pradedih, starih Slovencih! In že ta čas je bil naš blagovestni slovenski jezik toliko razvit in sposoben, da je bil odbran v to, da se je v njemu podučevala krščanska vera, bralo evangelije in pela sv. maša, s katero častjo se ne more ponasati noben drugi jezik našega mnogojezičnega cesarstva! Večno hvala dolžni smo mi Slovenci našima blagovestnikom, apostoloma sv. Cirilu in Metodu! Naj bode pa tudi naša hvaležnostni znak viden s tem, da pričnemo na predvečer naših slovenskih apostolov sv. Cirila in Metoda, to je 4. dan julija meseca vsacega leta zažigati ognje veselja — kresove! Naj bi ne bil noben griček brez kresa ta veseli večer! V mestih in trgih, po vaseh in selih, da v najoddaljenej samiji — v gorskem zakotju, sploh povsod, kjer se sliši naš mili slovenski jezik naj bi bila ta prelepa navada za vedno udomačena!

(O dolenski železnici.) Na mnoga vprašanja, kako bi se kaj pri železnici dalo zaslužiti, odgovarjamo naslednje: Pozvedeli smo od ljudi, kateri so delali pri železnici kot težaki (delavci pri zemlji), da je plača jako majhna in sicer po 60—70 kr. na dan za 14urno delo. Hrano in stanovanje dobé ljudje od podjetnika in ta jim to zelo drago računa, več nego drugi ljudje, pa na hrani morajo biti v „baraki“ pri podjetniku. Človek, kateri prisluži 70 kr. na dan ima plačati 68 kr. za hrano in stan, toraj mu za pokvarjeno obleko in obutev 2 kr. ostaneta, toraj je gotovo, da bodo ljudje od železnice odhajali — strgani in brez denarja. Podjetnika sta tujca — baje juda, katerih ravnanje je že znano, ko sta gradila Arlberško železnico, tudi tam sta ljudi stiskala. Čudno se nam toraj zdi, da se je gradenje dolenske železnice, za katero se je dežela toliko žrtvovala, oddala podvzetnikom, kateri bodo kar mogoče malo denarja v deželi pustili. Pri oddaji dunajskih mestnih železnic in drugih naprav, ki bodo veliko milijonov stale, in kar bo vsa država plačevala, se pa ne bo oziralo na najcenejšo ponudbo, ampak kako bodo delalci bolje preskrbljeni. To poslednje početje hvalimo in tako bi bilo tudi za naše ljudi potrebno, in kar je drugim pravično, je tudi nam. Vse naše nade o zaslužku so splavale po vodi in gostobesedne obljube so enake penam na vodi! Ni se toraj treba čuditi zakaj se ravno Dolenjci izseljujejo v Ameriko.

(Národne biblioteke) izšle ste ravnokar zopet dva zvezka in sicer „Edip na Kolonu“ iz grščine prevel R. Perušek, stane 15 kr. in drugi snopič „Z ognjem in mečem“, velja 30 kr.

Razne vesti.

* (Strela je udarila) v Kienburgu na Nižje-Avstrijskem opoldne v neko hišo, ko je sedela družina, ali bolje rodbina (mož, žena in šest otrok) za mizo pri obedu. Vsi navzoči so bili pri priči mrtvi in tudi hiša je v kratkem pogorela do tal. Tudi od

drugod se sliši o žalostnih nasledkih pogubonosno strele.

* (Nesreča pri prižiganju vžigalnic) V Manheimu na Nemškem je padlo nekej gospej pri vžiganju vžigalnice goreče žveplo na prst. S početka ni marala na to; ko pa ji začne roka otekati, podá se k zdravniku, ki jej je moral prst odrezati, če se hotel zabraniti daljše zastrupljenje krvi. Nekaj podobnega se je pripetilo tudi v Pforcheimu, samo s to razliko, da je dotična oseba umrla, predno so ji vtegnili roko odrezati. Torej previdnost!

* (Žalostni nasledki pijanosti.) Pred kratkem so vkradli štiri fantje v Gentu na Nemškem steklenico žganjice ter jo popolnoma spraznili. Grozno pijani napadejo na bližnjem pašniku pasočega se koštruna ter ga pobijejo s kamni. Potem se začnejo pretepavati med seboj z noži, da so bili vsi grdo razmesarjeni. Pretepajoč se, se nehoté približajo k nekemu jarku, v katerega trije popadajo in utonejo; četrti, najstarejši, pa je tudi umrl vsled rane na glavi in preobilne pijače.

* (Skoro sto let star berač), ki še z največjo težavo komaj hoditi zamore, stal je te dni pred sodiščem v Alsergrundu na Dunaju. Imenuje se Vencel Neubauer. Svoje dni je bil bogat dunajski meščan, ki je bil po svojej darežljivosti splošno znan po mestu in okolici. Sedaj že popolnoma tik groba stoječ, postal je sam berač. Zapri so ga, ker je poprosu nekega popotnika na cesti miloščine. Kaj si je hotel? Bil je popolnoma zapuščen, gladu umreti pa vendar ni hotel. Državni pravdnik, dr. Pietta, pogleda zatoženega „postopača“, vstane s sedeža ter reče: „Ne morem ga tožiti“, na kar ga sodnik proglasi nekrivim.

* (Dobra ilustracija.) Nemškikat oliški list *Wahajoch* v Metzju, opisuje naše avstrijske razmere naslednje: Največja nezgoda te lepe dežele so židje, oni vladajo deželo. Židje so lastniki tiska; največji dnevniki so v njihovih rokah. Večina konzulov po tujih deželah so židje, kar še doslej nikdar niso bili. Oni imajo v rokah avstrijske finance, kar je pa najhujše izmed vsega. Pa tudi katoličanje se gibljejo. Letos se bodo vršili tam trije večji katoliški shodi. Vprašanje pa je, ali bodo tudi storili kake energične korake proti židom?

* (Kdo se ima najbolje v Nemčiji?) Nek Afrikanec je prišel pred nedavnem v Berlin. Ko ga vprašajo, kakšen vtis je napravilo nanj to mesto, je dejal: „V tej deželi se vse vkvarja z delom. Dela mož, dela otrok, dela žena, dela konj, vol in osel, dela sopar, dela voda. Samo svinja ne dela nič, ona je jedini plemič v Nemčiji.“

* (Grozno novico) sporoča neki ameriški list. Pripoveduje: V vasi Plato v severnoameriškej Minezoti je mlad zakonski par, po imenu Miler. Pred kratkem je prišel v hišo judovsk agent, ter je po judovskeji navadi silno ponujal ženi podobo križanega Jezusa, ker se nikakor ni dal odpraviti, se je žena tako razjezila, da je storila grozno bogokletstvo: Rače bi videla hudiča v hiši, kakor podobo križanega Izveličarja. — Kmalo se jej je želja spolnila. Porodila je tri tedne potem, ko je bila izgovorila strašno besedo, neko bčje, o katerem se ne more reči, je li človek, žival ali hudič. Kakov strah, ko sta zagledala oče in mati bitje, pokrito po vsem životu z dva palca dolgimi ščetinami, z malimi svetlimi očmi, s popolnimi a špičastimi zobmi, krempljastimi prsti, kozjimi nogami, z 18 palcev dolgim repom in z dvema kratkima

aš ojstrima rogovoma na glavi. A pošast je skočila precej s postelje ter lazila po vseh štirih. Maternega mleka ne mara, pač pa išče odpadke po kuhinji in hiši ter jih žre. Pošast gleda grozno, grize krog sebe, preti vsacemu, ki ga hoče ukrotiti; pestunja ga je morala z vrčem na tla pobiti, tako jo je zgrabil ta spak, iz katerega res gleda nekako pravi hudič. — Ljudje spleh mislijo, da je to očitna kazen za grozno bogokletstvo nesrečne matere.

(Smešnica.) Pastirček je v hosti živino pasel, a zgubil je vole. Z učetom gresta hitro iskat jih — vsak po svojem potu. — „Fante, ali vže imaš vole?“ zakliče oče. Deček: „Se kaj boljšega — tri škorce, dva sta mi nšla enega pa lovim“.

Vabilo na I. slovenski katoliški shod!

Slovenci! Izredni časi imajo izredne potrebe, katere zahtevajo izrednega, nenavadnega delovanja. Dandanes imamo take čase. Današnje dobo smemo imenovati nekako pripravljane na odločilni boj med Kristom in Antikristom, med načeli krščanskimi in protikrščanskimi.

Nasprotniki-brezverci dobro umevajo svojo nalogo. Marljivo se zbirajo, razumno se organizujejo in primerno si razdeljujejo delo. Vsled tega živahnega delovanja je njih moč velika. Večinoma povsod so si pridobili v svojo oblast vzgojo človeštva, zakonodajalne zbornice, časopisje, meč in denar.

Dasi se nasledki brezverstva kažejo v neveljavnih, žalostnih podobah, vendar je človeštvo vzgojevano po brezverskih načelih duševno že tako onemoglo, da se vedno dere za njim v svoj — prepad.

Zato cerkev kliče na delo vse svoje zveste: Zbirajte se, družite se, delajte, da rešite, kar je rešiti mogoče!

Tako kliče Leon XIII., slavnovladajoči papež, katoličane na delo. Med drugim priporoča jim v ta namen vzlasti katoliške shode, kjer se javno razodeva katoliška zavest, odkoder se katoliško prepričanje in delovanje tako vspešno razširja med ljudstva.

Hvala Bogu, da med Slovenci brezverstvo nima onega pogubnega vpliva, kakor drugod. A tajiti ne smemo in ne moremo, da tudi med Slovence sili brezverski duh.

Ta misel je rodila prepričanje, da je tudi za Slovence potreben katoliški shod, ki se bo vršil v Ljubljani dné 30. in 31. avgusta t. l. po točno določenem programu.

Slovenci! I. slovenski katoliški shod v Ljubljani naj spričuje, da živi med nami isto katoliško prepričanje, s katerim se je naš narod odlikoval vsa stoletja, odkar je vstopil v katoliško cerkev.

V ta namen pa nam treba: *Jasnost o naših namelih in sredstvih.* — Medsebojni razgovori umnih zbranih mož na katoliškem shodu k temu gotovo mnogo pripomorejo.

Treba nam je navdušenja za našo sveto stvar. In kaj naj nas bolj navdušuje, kakor v obilnem številu zbrani rojaki, ki so v svojem prepričanju in v svojih namenih vsi enega duha in enega srca!

Treba nam je pred vsem *jedinstvo in složnega delovanja.* — Osnovni odbor vabi zato vse Slovence na katoliški shod ter bo še posebno povabil vse zakonodajalne zastopnike slovenskega ljudstva. Za slovo na podlagi načel katoliške vere delovati, za to jedinstvo navduševati, to je posebno važen namen katoliškemu shodu. Najlepše bi bil dosežen namen I. slovenskemu

katoliškemu shodu, ko bi bila dosežena jedinstvo med Slovenci. Naj bi pač vsak zavedni Slovenec deloval na to, da se taka jedinstvo vstvari in ohrani med Slovenci, ker le v tej jedinstvi je mogoče v resnici koristno delovati za naš narod, le v tej jedinstvi je mogoče narodu slovenskemu ohraniti njegov narodni obstanek.

Katoličani Slovenci! Pridite v obilnem številu na I. slovenski katoliški shod. Razpravljale se bodo na tem shodu stvari, ki zanimajo vsakega zavednega Slovenca.

Kmet, rokodelc in delavec, prijatelj šole véde in umetnosti, pospeševatelj poštenega tiska in katoliškega življenja, z besedo: vsak pravi prijatelj dušnega in gmotnega napredka med Slovenci našel bo na katoliškem shodu mnogo zanimivega in koristnega.

Katoliški Slovenci, pokažite na I. slovenskem katoliškem shodu, da smo in da vedno ostanemo zvesti sinovi svojemu Bogu in svojemu domu ter da hočemo, kakor to zahtevajo sedanje razmere, na podlagi načel naše katoliške vere, skupno in jedinstvo delovati za dušni in gmotni napredek svojega ljubljene naroda!

V Ljubljani, dné 18. junija 1892.

Osnovni odbor za I. slovenski katoliški shod.

V mesecu maju v Novo Mesto vračujoča se pisma.

Kobe Josef, Blocton — Radešek Johann, Robins N. A. — Franz Auniček, Weston — Ignaz Frutl, Töplitz — Matia Strnad, Radolice — Lucija Ferkuč, Ljubljana — Johann Dvojmoč, Raboučasa — Matija Rus, Metlika — Johann Staniše, Kalomet — Johann Kastelic, Rock Springs — Josef Mervič, Falls Maine — Jakob Bačnik, Rock Springs — Cajetan Schröfl, Gottschee — Heliodor Pekarek, Fiume — J. J. Restante Fohnsdorf — Miklos Subobič, Budapest — Rozalia, Videm-Lašče — Lois Kampl, Caper (rec.) — Bučar, Laibach (rec.) — Maria Kočever, Krško — Fany Schlager, Wien — Pankrac Runa, Mingo Junction — Johann Costel, Calomet — Janez Turk, S. Helena — Florian Secula, Calomet (rec.) — Aloisia Brudar, Ebenfurt — Franz Schaffer, Laibach — Josef Umek, Kalomet — Josef Žigon, Grahova — Union Wien — Anton Zagar, St. Laurence (rec.) — Reza Kukec, Raka.

Poslano.

V krasni in rodovitni ravnini, ob bistri reki Savi stoji prijazno mesto Prjedor, v jugoslovanski Bosni. Poleg mesta je železnična proga veliko postajo. Železnična proga vodi od Siska v Sunjo in od tam v Prjedor in Banjoluko. V mestu je katoliška župnija, sedež okrajnega glavarstva in sodnije, kmetijsko društvo, velika perutinska rejnica in živahna razna trgovina. Prav pri mestu na lepem in zdravem kraju je gospodarsko poslopje s prostorno enonadstropno hišo, s prostornim dvoriščem in sadonosnim in zeleniščnim vrtom, poleg pa dobre njive. Dobra prilika je tu za mlekarstvo, povrtno zelenjavo in sadeže za kuhinjo, vozino v mesto in na vse strani (ta vozina „tjarkarija“ je že sedaj pri hiši) kar donaša lep dohodek. Dalje je dobra prilika za trgovino z raznimi lesovi in drevjem, ker je blizo gorovje „Kozava“ bogato gojzdov raznega lesu, osobito hrastovega, jelovega, lipovega in dr. Prilicno je tudi za razno trgovino in poljedelstvo. Posestnik ima tudi na deželi prostorno zemljišče, koje daje v najem za tretjino pridelkov. Ker se je gospodar postaral in onemogel, naslednikov pa nima, da bi to prevzeli, hoče po nizki ceni prodati oboje posestva skupaj, ali vsako posebej, proti gotovi plači, ali pa tudi na večletne obroke; proda se nepremakljivo posestvo in poslopje zase, pa tudi vse premakljivo orodje in blago, priprava za „tjarkarijo“, kočije in vozovi. Kedor bi želel poslužiti se te dobre prilike, je povabljen, da si pride ogledati in pogoditi. Še podrobneje zamore vsakdo pozvedeti pri posestniku

Ferdinand-u Schmidt.

▼ Prjedoru, pošta Prjedor. Bosna.

Loterijske srečke.

Gradec	18	junija	55	40	61	63	78
Trst	25	„	68	87	61	6	27

Vsem prijateljem i znancem v Žužemberku in Žužemberskem okraju, od katerih se osebno nisem mogel posloviti, kličem tim potom srčni zdravstvujte i z Bogom!

Dr. Ed. Volčič,
c. kr. sodni pristav.

(150)

V KRŠKEM, 15. junija 1892.

Prošnja!

Podpisani ponižno prosi čč. gg. duhovnike in druge dobrotnike, ki imajo kaki slovenski molitvenik, ali kako drugo dobro slovensko berilo odveč, da nekoliko za moje vboge, pridne „slovenske fante“ v tukajšnji vojaški bolnici poklonijo. Naslov: K. u. k. Seel-sorge des Garnisons-Spitals Nr. 7 zu Graz.

Fran Premrú,

c. in kr. vojaški duhoven.

Dostavek: Vredništvo rado sprejema molitvenike, ter jih ob času skupno odpošlje.

VABILO

na

občeni zbor

kmetijske podružnice v Novem Mestu,

kateri bode v četrtek dné 7. julija t. l. ob 2. uri popoldne v dvorani mestne hiše v Novem Mestu.

VZPORED:

1. Poročilo odposlanca o občnem zboru c. kr. kmetijske družbe v Ljubljani in o sprejetih podružničnih predlogih.
2. Volitev predstojnika.
3. Volitev dveh odbornikov v pomnoženi odbor.
4. Poročilo o poskusnem vinogradu za ameriške trte v Belicerkvi.
5. Nasveti in prosti govori posameznih udov.

V NOVEM MESTU, dné 25. junija 1892.

(148)

ODBOR.

Pozor!

Kdor še ni nakupil modre galice, naj se požuri, ker imam je le še malo v zalogi. Kilo po 22 kr.

(151)

Fran Perko, Novo Mesto.

Na prodaj posestvo!

Obstoječe iz stanišča, kozolca, hleva, svinjaka in čez 8 oralov zemljišča, blizo ceste na Bučki. Več pové [152-1] gospod gostilničar Selak ravno tam.

Učenec,

ki se hoče učiti dimnikarstva, se takoj sprejme v poduk pri Fran Hönigman-u, dimnikarju v Novem Mestu št. 60. „Za šolami“.

(153-1)

Čistilni stroj za žito (trijer),
stroj za robkanje turšice

(najnovejše sestave)

in nekaj drugega orodja

ima na prodaj

kmetijska podružnica v Novem Mestu. (149-2)

Tako se prodaja iz proste roke

hiša s štirimi sobami, živinskim in svinjskim hlevom, dvema kletkama, kozolcem, njivo in vinogradom. Hiša je tik velike ceste, kjer je sedaj prodajalnica z usnjem. Pripravna je za vsako obrt ali prodajalnico. Cena se izve pri lastnici Mariji Pirman v Št. Jernej h. št. 14 zraven Jožefa Zagorca. [185-2]

Št. 363.

Razglas.

187-2

Prva dolenska posojilnica, registrirana zadruga z neomejenim poroštvo v Metliki, daje v splošno znanje, da se bodejo od 1. julija 1892 naprej vse hranilne vloge, katere so dosedaj vložene in katere bojo vložene, po 4½% obrestovale.

Metlika, dné 22. maja 1892.

Za ravnateljstvo:

Salloker.

Turbine in kolesa za na vodo, parne mašine, parne kotle, kakor tudi mašine za obdelovanje lesa in prav posebno dobre žage, ponuja po jako nizkih cenah

(80-4)

Tönniesova fabrika za mašine v Ljubljani

V najem se da hiša.

Od 15. t. m. se dá v najem v Boštanju pri farni cerkvi blizo kolodvora poleg Save, hiša, pripravna za gostilno, s štirimi sobami, dvema kuhinjama, kletjo, velikim vrtom, z gospodarskim poslopjem in po želji tudi zemljišče. — Oddá se tudi za poletno stanovišče. Pogoji se zvedo pod N. W. poste restante Radna.

Proda se lepo posestvo,

radi starosti in bolehnosti lastnice, obstoječe: iz hiše na dva konca z lepim stanovanjem, 15 oralov gojzda, jeden oral vinograda, živinskega hleva za 10 glav goveje živine tik hiše, 5 svinjskih hlevov, kozolca s 16 štanti, voda je doma na vrtu. — Za ceno se izve pri lastnici Urši Muhič na Orkijevcu, št. 1 pošta Mirna Peč.

V vojvoda Auerspergovih gozdih v Posterici (Steinwand) pri Toplicah, prodajajo se drva siksmeter po 1 gld. 50 kr. celi navadni meter po 25 kr. proti gotovi plači. — Več se poizvé pri vojvodovem logarju v Posterici (Steinwand) pošta Toplice.

(188-2)

Pri (143-2)

Adolf Gustin-u,prodajalnica železa in špeciarijskega blaga
v Novem Mestu,je naprodaj umetno vlitu broncirano razpelo
(Kristus) 220 cm telesne velikosti, za miro-
dvore krasen kinč, po prav ugodni ceni.Po prav nizki ceni so tudi: kovane šine,
najboljše drugo železo, kakor tudi fino jeklo,
liti kotli, vratca za peči, lepo pozlačena raz-
pela (nagrobne spominke) Ključavnice raz-
lične vrste, kovanje za okna in šaluzije kakor
sploh vse potrebno železje, znano dobre kose
jedna vrsta celó po 30 kr. komad. Tudi olj-
nate barve, firniž in lak in pa vedno sveže
fino špeciarijsko blago najboljše vrste.**Lepo posestvo naprodaj.**V Gorenji Vasi pri Ribnici je naprodaj iz proste
roke lepo posestvo obstoječe: iz hiše z dvema pri-
tličnima in tremi sobami v podstrešji, s kašto, kubinjo,
dvema kleti, skednjem, živinskim hlevom in poleg tega
svinjak, lopa za drva, na vrtu je vodnjak s cementom
zidan. V tej hiši je prodajalnica z špeciarijskim blagom,
ter se proda tudi vsa prodajalnična oprava. Pohištvo
je obokano, zelo pripravno za prodajalnico ali krčmo,
posebno sedaj, o zidani dolenske železnice, ker je
proga za streljaj daleč trasirana. Pri hiši je lep vrt
in del gojzda. Več še pové lastnikAnton Perušek,
(104-5) posestnik in trgovec v Gorenji Vasi pri Ribnici.**30 veder dobrega belega vina**iz Tolstega vrha od leta 1891., 250 mer-
nikov lepe debelače činkvantine je na
prodaj. Več pové lastnica pl. Fichtenau v
Novem Mestu.

(142-2)

131-3]

ALOJZIJ RAJEC,

urar v Novem Mestu na velikem trgu

Jako po nizki ceni!

Darila za birmo!

priporoča sl. občinstvu ter posebno
preč. duhovščini svojo bogato zalogo
vsakovrstnih žepnih in stenskih ur,
veržič in drugih v to stroko spa-
dajočih stvari. Popravila se izvr-
šujejo vestno, natančno, točno in
po prav nizki ceni ter z jamstvom.
Poštna naročila se točno izvršujejo.

Pri generalnem zastopu

„banke Slavije“

[131-3]

v Ljubljani

dobi službo

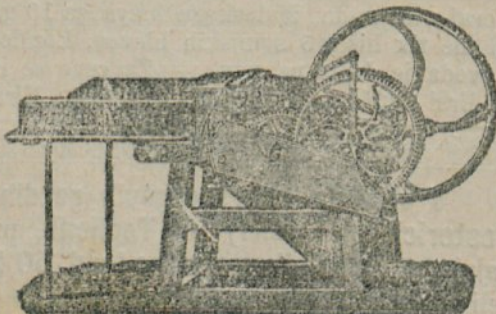
troje inteligentnih mož

ki bi imeli zmožnost za notranje in unanje službovanje.

V najem se dáhiša s hlevom, vrtom in nekoliko zemljiščem poleg
Grma na glavni cesti. — Naprodaj je tukaj tudi 900
mernikov koruze in 40 mernikov fižola. Več se izvé pri
gospodu**Rudolfu Smola,**

(141-2)

veleposestnik na Grabnu pri Novem Mestu.

Vse stroje za kmetijstvo, vinarstvo in sadjarstvomlatilnice, čistilnice za žito,
trijérje, slamoreznice, mlina za sadje,
stiskalnice za sadje, vino in grozdje,kakor tudi vse druge stroje in priprave
za kmetijstvo, vinarstvo in sadjerejstvo itd.

priporoča v najnovejši in najboljši obliki, po ceni:

IG. HELLER, DUNAJ,

2/2 PRATERSTRASSE 78.

Ilustrovani zapisniki in pohvalna pisma v slovenskem, hrvaškem, nemškem in laškem jeziku po zahtevanju brez-
plačno in franko. — Čas za poskušnje — garancija, ugodni pogoji. Zopet znižane cene. (94-6)